

1025

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH¹⁾

z dnia 7 sierpnia 2008 r.

o sprostowaniu błędu

Na podstawie art. 17 ust. 2b ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 449) w polskim tekście Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Kijowie dnia 12 stycznia 1993 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 63, poz. 269) w art. 15 zamiast ust. 4 w brzmieniu:

„4. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej lub z wykonywania wolnego zawodu w drugim Umawiającym się Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie, jeżeli praca lub wolny zawód są wykonywane:

a) przez specjalistów technicznych w związku z istniejącym placem budowy, budową, montażem, instalacją i pracami wiertniczymi lub w związku z innym obiektem, o którym mowa w artykule 5 ustęp 3 niniejszej konwencji;

b) przez dziennikarzy, korespondentów prasowych, radiowych i telewizyjnych,

a uzyskiwane przez te osoby wynagrodzenia pochodzą ze źródeł położonych poza granicami tego drugiego Państwa, w ciągu pięciu lat od dnia przybycia do tego Państwa.”

powinien być ust. 4 w brzmieniu:

„4. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej lub z wykonywania wolnego zawodu w drugim Umawiającym się Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie, jeżeli praca lub wolny zawód są wykonywane:

a) przez specjalistów technicznych w związku z istniejącym placem budowy, budową, montażem, instalacją, pracami wiertniczymi lub w związku z innym obiektem, o którym mowa w artykule 5 ustęp 3 niniejszej konwencji,

b) przez dziennikarzy, korespondentów prasowych, radiowych i telewizyjnych — a uzyskiwane przez te osoby wynagrodzenia pochodzą ze źródeł położonych poza granicami tego drugiego Państwa, w ciągu pięciu lat od dnia przybycia do tego Państwa.”.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Kremer

¹⁾ Minister Spraw Zagranicznych kieruje działem administracji rządowej — sprawy zagraniczne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Zagranicznych (Dz. U. Nr 216, poz. 1605).

KONWENCJA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

sporządzona w Kijowie dnia 12 stycznia 1993 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej:

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 12 stycznia 1993 r. została sporządzona w Kijowie Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku w następującym brzmieniu:

KONWENCJA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Ukrainy, pragnąc

zawrzeć Konwencję w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodów i majątku i potwierdzając dążenie do rozwijania i pogłębiania wzajemnych stosunków gospodarczych, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza konwencja dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy konwencja

1. Niniejsza konwencja dotyczy, bez względu na sposób poboru, podatków od dochodu i majątku, które pobiera się na rzecz każdego Umawiającego się Państwa, jego jednostek terytorialnych lub władz lokalnych.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego i podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłaconych przez przedsiębiorstwa.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy konwencja, należą w szczególności:

- a) w Polsce:
 - 1) podatek dochodowy od osób prawnych,
 - 2) podatek dochodowy od osób fizycznych,
 - 3) podatek rolny, zwane dalej „podatkami polskimi”,
- b) w Ukrainie:
 - 1) podatek od zysku (dochodu) przedsiębiorstw (podatok na przytok (dohodi) pridpriemstv); i
 - 2) podatek dochodowy od obywateli Ukrainy, cudzoziemców i osób nie posiadających obywatelstwa (przytkovyyj podatok z gromadjan Ukrainy, inoziemnih gromadjan ta osib bez gromadjanstva); zwane dalej „podatkami ukraińskimi”.

4. Niniejsza konwencja będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej konwencji będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej konwencji, jeżeli z jej kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenie „Polska” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podgłębia i ich zasobów naturalnych,
- b) określenie „Ukraina” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Ukrainy, jej szelf kontynentalny i jej wyłączną (morską) strefę ekonomiczną, w tym każdy obszar poza jej morzem terytorialnym, który zgodnie z prawem międzynarodowym jest lub może być określony zgodnie z ustawodawstwem Ukrainy jako terytorium, na którym może być stosowane ustawodawstwo Ukrainy w odniesieniu do dna morskiego, podgłębia i ich zasobów naturalnych;

c) określenie „obywatele” oznacza:

- 1) w odniesieniu do Polski:
 - a) wszelkie osoby fizyczne posiadające obywatelstwo Polski,
 - b) wszelkie osoby prawne, spółki osobowe i stowarzyszenia, których status prawny wynika z obowiązującego w Polsce ustawodawstwa;
- 2) w odniesieniu do Ukrainy:
 - a) wszelkie osoby fizyczne posiadające obywatelstwo Ukrainy;
 - b) wszelkie osoby prawne, spółki osobowe i stowarzyszenia, których status prawny wynika z obowiązującego w Ukrainie ustawodawstwa;
- d) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające Państwo” oznaczają, zależnie od kontekstu, Polskę lub Ukrainę;
- e) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- f) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- g) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- h) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki przewóz statkiem morskim, powietrznym, rzeczonym lub pojazdem drogowym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku, gdy statki morskie, powietrzne i rzeczne lub środki transportu drogowego są eksploatowane wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- i) określenie „właściwa władza” oznacza w Polsce Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela a w Ukrainie — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej konwencji przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmie się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza konwencja.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych

1. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie z tytułu dochodu uzyskiwanego tylko w tym Państwie lub z tytułu majątku znajdującego się w danym Państwie.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 tego artykułu osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status będzie określony według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek jej interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli jest ona obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną zagadnienie w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa. Placówka oznacza również miejsce produkcyjne.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) zakład fabryczny,
- e) warsztat oraz
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania kopalnych zasobów naturalnych.

3. Budowa, montaż lub instalacja stanowi zakład tylko wtedy, gdy okres ich prowadzenia trwa dłużej niż dwanaście miesięcy. Właściwe władze Umawiającego się Państwa, w którym prowadzone są takie prace, mogą w wyjątkowych przypadkach, na wniosek osoby prowadzącej takie prace, nie traktować jako zakładu takiej działalności przekraczającej 12 miesięcy, lecz nie przekraczającej 24 miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu nie stanowią zakładu:

- a) placówki, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywanie zapasów dóbr albo towarów przedsiębiorstwa wyłącznie dla składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywanie zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu obróbki lub przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) stałe placówki utrzymywane wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;

- e) stałe placówki utrzymywane wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności mającej przygotowawczy lub pomocniczy charakter;
- f) utrzymywanie stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności wymienionych pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności, posiada przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że działalność wykonywana przez tę osobę ogranicza się do działalności wymienionej w ustępie 4 i jest takim rodzajem działalności, która jest wykonywana za pośrednictwem stałej placówki, to wówczas nie powoduje uznania tej placówki za zakład.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w jednym z Umawiających się Państw tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Umawiającym się Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela handlowego albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem, że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości

1. Dochody osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego i leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie należące do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których zastosowanie mają przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie, powietrzne i rzeczne oraz środki transportu drogowego nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu stosuje się do dochodów z bezpośredniego użytkowania, najmu, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 tego artykułu stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski z przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 tego artykułu, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym leży zakład, czy gdzie indziej.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 tego artykułu nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału. Sposób zastosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w niniejszym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, rzecznych i powietrznych oraz środków transportu drogowego będą podlegały opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. W rozumieniu tego artykułu zyski pochodzące z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub powietrznych obejmują:

- dochód z wydzierżawienia pustych statków morskich lub powietrznych i
- zyski uzyskane z użytkowania, utrzymywania lub wydzierżawiania kontenerów (w tym przyczep i towarzyszącego wyposażenia, służącego do transportu kontenerów) używanych do transportu towarów i dóbr, gdy takie wydzierżawienie, użytkowanie lub utrzymywanie

jest działalnością uboczną w stosunku do eksploatacji statku morskiego lub powietrznego używanego w transporcie międzynarodowym.

3. Jeżeli zyski, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, osiąga osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym, to zyski takiej osoby podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

Jeżeli:

- przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo
- te same osoby bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, opodatkowane w tym Państwie, są włączone także do zysków przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa oraz odpowiednio opodatkowane, a zyski w ten sposób włączone są zyskami, które narosłyby na rzecz przedsiębiorstwa drugiego Państwa — jeśliby warunki uzgodnione między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między niezależnymi przedsiębiorstwami — wtedy to drugie Państwo powinno dokonać odpowiedniego zmniejszenia kwoty podatku pobieranego od tego dochodu. Przy ustalaniu takiej poprawki powinny być wzięte pod uwagę inne postanowienia niniejszej konwencji, a właściwe władze Umawiających się Państw mogą w razie konieczności przeprowadzać między sobą konsultacje.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dywidendy te mogą być jednak opodatkowane także w Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale jeżeli odbiorca dywidend jest uprawniony do ich otrzymania, pobierany podatek nie może przekroczyć:

- 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli odbiorcą dywidend jest spółka (inna niż spółka osobowa), której udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 25 procent,
- 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Właściwe władze Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tych ograniczeń. Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji i innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, zrównane są z wpływami z akcji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 tego artykułu nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona do dywidendy, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z którego tytułu wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub w przypadku, gdy udział, z którego tytułu dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet gdy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, jeżeli osoba ta jest uprawniona do ich otrzymania.

2. Jednakże odsetki takie mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale — jeżeli odbiorca odsetek jest osobą uprawnioną do ich otrzymania — podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek. Właściwe władze Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tych ograniczeń.

3. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych prawem zastawu hipotecznego lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi skryptami dłużnymi, obligacjami lub pożyczkami. Opłaty karne z tytułu opóźnionych zapłat nie będą uważane w rozumieniu tego artykułu jako odsetki.

4. Postanowień ustępu 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona do odsetek, mająca miejsce zamieszkania lub

siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność zarobkową przy pomocy zakładu położonego w tym Państwie bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z której tytułu są płacone odsetki, rzeczywiście należy do takiego zakładu lub takiej stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z którego tytułu są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między dłużnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi obydwojma a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego odsetki mające związek z rozszczeniem wynikającym z długu, z którego tytułu są wypłacane, przekraczają kwotę, którą dłużnik i osoba uprawniona do odsetek uzgodniłby bez tych stosunków, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej konwencji.

7. Postanowienia tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek osoby mającej związek z powstawaniem lub przeniesieniem wierzytelności, z której tytułu wypłacane są odsetki, było uzyskanie przywilejów (korzyści) z tego tytułu w drodze stworzenia lub przeniesienia takiej wierzytelności.

8. Bez względu na postanowienia ustępu 2 tego artykułu, odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie, należne Rządowi drugiego Umawiającego się Państwa, jego władzy lokalnej lub jakiegokolwiek jego agencji albo powstałe dzięki pomocy tego Rządu lub władzy lokalnej, podlegają zwolnieniu od opodatkowania w tym pierwszym Państwie.

9. Bez względu na postanowienia artykułu 7 niniejszej konwencji i ustępu 2 tego artykułu, odsetki powstałe w jednym Umawiającym się Państwie, wypłacane i należne osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają zwolnieniu od podatku w pierwszym Państwie, jeżeli są one wypłacane w związku z zaciągniętą pożyczką gwarantowaną lub ubezpieczoną albo w związku z jakimkolwiek innym długiem lub kredytem gwarantowanym lub ubezpieczonym przez upoważniony organ drugiego Umawiającego się Państwa.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, jeżeli osoba uprawniona do tych należności podlega opodatkowaniu z tego tytułu w tym drugim Umawiającym się Państwie.

2. Jednakże należności licencyjne mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 10% kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Określenie „należności licencyjne”, użyte w niniejszym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane z tytułu użytkowania lub prawa do użytkowania każdego prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego (włącznie z filmami dla kin oraz filmami i taśmami dla radia lub telewizji), patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje (know-how) związane z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli odbiorca należności licencyjnych mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność zarobkową przez zakład w nim położony bądź wolny zawód za pomocą tam położonej stałej placówki, a prawa lub majątek, z których tytułu wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście wiążą się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli między płatnikiem a odbiorcą należności licencyjnych lub między nimi obydwojema a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne mające związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone, przekraczają kwotę, którą płatnik i właściciel należności licencyjnych uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej konwencji.

6. Postanowienia tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek osoby mającej związek ze stworzeniem lub przeniesieniem praw, z których tytułu wypłaca się należności licencyjne, było uzyskanie przywilejów (korzyści) na podstawie tego artykułu w drodze stworzenia lub przeniesienia takich praw.

Artykuł 13

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Dochody osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dochody osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu przeniesienia:

- a) własności akcji innych niż notowane na uznanej giełdzie, uzyskujących ich wartość lub większą część wartości bezpośrednio lub pośrednio z tytułu nieruchomości położonej w drugim Umawiającym się Państwie, lub
- b) odsetek z udziału w spółce osobowej lub powierniczej, których dochód pochodzi głównie z nieruchomości położonych w drugim Umawiającym się Państwie lub z akcji określonych pod literą a),

mogą być opodatkowane w tym drugim Umawiającym się Państwie.

3. Dochody z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane przy przeniesieniu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

4. Dochody osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności statków morskich, powietrznych lub rzecznych i środków transportu lądowego eksploatowanych w transporcie międzynarodowym lub majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, powietrznych i rzecznych oraz pojazdów drogowych, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

5. Dochody z przeniesienia tytułu własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2, 3 i 4 tego artykułu podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym osoba przenosząca tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę i w którym podlega ona opodatkowaniu od tych dochodów.

Artykuł 14.

Wolne zawody

1. Dochody, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielnym charakterze, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta dysponuje zwykle stałą placówką w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania swej działalności. Jeżeli dysponuje ona taką stałą placówką, to dochody mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim mogą być przypisane tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów oraz dentystów i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 20 płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni podczas danego roku kalendarzowego oraz

- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, oraz
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenia uzyskiwane przez osobę z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego, powietrznego lub rzecznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa eksploatującego statki morskie, rzeczne lub powietrzne.

4. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej lub z wykonywania wolnego zawodu w drugim Umawiającym się Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w tym drugim Państwie, jeżeli praca lub wolny zawód są wykonywane:

- a) przez specjalistów technicznych w związku z istniejącym placem budowy, budową, montażem, instalacją i pracami wiertniczymi lub w związku z innym obiektem, o którym mowa w artykule 5 ustęp 3 niniejszej konwencji;
- b) przez dziennikarzy, korespondentów prasowych, radiowych i telewizyjnych,

a) uzyskiwane przez te osoby wynagrodzenia pochodzą ze źródeł położonych poza granicami tego drugiego Państwa, w ciągu pięciu lat od dnia przybycia do tego Państwa.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w zarządzie spółki lub w innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 niniejszej konwencji, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód taki — bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 — może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana, jeżeli taka osoba jest bezpośrednio lub pośrednio kontrolowana przez artystę lub sportowca.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochód, o którym mowa w tym artykule, będzie zwolniony od opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność artysty lub sportowca jest wykonywana, jeżeli ta

działalność jest finansowana w istotnym stopniu z funduszy publicznych tego Państwa albo Państwa drugiego lub jeżeli działalność ta jest wykonywana na podstawie zawartej między Umawiającymi się Państwami umowy o współpracy kulturalnej.

Artykuł 18

Emerytura i renty

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2 niniejszej konwencji emerytura i inne podobne wynagrodzenia z tytułu poprzedniej pracy najemnej, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, z którego przekazuje się płatności.

2. Określenie „renta” oznacza ustaloną kwotę wypłacaną osobie fizycznej dożywotnio w ustalonych terminach lub wypłacaną w określonym lub ustalonym czasie w wyniku zobowiązań dokonywania płatności zwrotnych jako rekompensaty w postaci pieniężnej lub w równoważniku pieniężnym.

Artykuł 19

Funkcje publiczne

1. a) Wynagrodzenie inne niż renta lub emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej, z tytułu funkcji wykonywanych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Bez względu na postanowienia lit. a) tego ustępu, wynagrodzenie takie może podlegać opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli funkcje te są wykonywane w tym Państwie, a osoba otrzymująca takie wynagrodzenie ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie oraz osoba ta:

- 1) jest obywatelem tego Państwa lub
- 2) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie dla celów świadczenia tych usług.

2. a) Jakakolwiek renta lub emerytura wypłacana przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną albo z funduszy utworzonych przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu funkcji wykonywanych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Bez względu na postanowienie lit. a) tego ustępu, taka renta lub emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba ją otrzymująca posiada w nim miejsce zamieszkania lub jest jego obywatelem.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 niniejszej konwencji mają zastosowanie do wynagrodzeń, rent i emerytur mających związek z funkcjami wykonywanymi w związku z działalnością handlową Umawiającego się Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej.

Artykuł 20

Studenci

1. Należności otrzymywane na utrzymanie się, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta lub stażystę, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki i który ma albo bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym Państwie, jeżeli należności te pochodzą ze źródeł spoza tego pierwszego Państwa.

2. Dochód uzyskiwany przez studenta lub stażystę w związku z działalnością wykonywaną w Umawiającym się Państwie, w którym przebywa wyłącznie w celu nauki lub szkolenia, nie będzie opodatkowany w tym Państwie, chyba że dochód przekracza kwotę niezbędną na własne utrzymanie, naukę lub praktykę.

Artykuł 21

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu nie mają zastosowania do dochodów nie będących dochodami z majątku nieruchomego określonego w artykule 6 ustęp 2 niniejszej konwencji, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie działalność zarobkową przez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy prawa lub dobra, z których tytułu wypłacany jest dochód, są rzeczywiście związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 22

Profesorowie i pracownicy naukowo-badawczy

1. Osoba fizyczna, która przebywa czasowo w Umawiającym się Państwie w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych na uniwersytecie, w szkole pomaturalnej bądź innej placówce oświatowej i która ma lub bezpośrednio przed tą wizytą miała stałe miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniona od opodatkowania w pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie z tytułu wynagrodzenia za nauczanie lub prowadzenie prac badawczych, jeżeli okres pobytu tej osoby nie przekracza dwu lat, licząc od dnia jej pierwszego przyjazdu w tym celu.

2. Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania do dochodów z tytułu prac badawczych, jeżeli takie prace są podejmowane nie w interesie publicznym, ale głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub określonych osób.

Artykuł 23

Majątek

1. Majątek nieruchomy określony w artykule 6 niniejszej konwencji, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie a który jest położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla celów wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki morskie, powietrzne lub rzeczne albo środki transportu lądowego, eksploatowane w transporcie międzynarodowym, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków morskich, powietrznych lub rzecznych i środków transportu lądowego, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 24

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. Z zastrzeżeniem przepisów ustawodawstwa Ukrainy, dotyczących zwolnienia od podatku zapłaconego poza granicami Ukrainy (które nie będą sprzeczne z zasadami tego ustępu), polski podatek zapłacony zgodnie z ustawodawstwem Polski i z postanowieniami niniejszej konwencji, pobierany bezpośrednio lub przez potrącenie z tytułu tego zysku, dochodu lub majątku podlegającego opodatkowaniu w Polsce, będzie zaliczany na poczet podatku ukraińskiego z tytułu tego zysku, dochodu lub majątku, od których odliczany będzie podatek ukraiński.

2. Z zastrzeżeniem przepisów ustawodawstwa Polski (które nie będą sprzeczne z zasadami tego ustępu), dotyczących zwolnienia od podatku zapłaconego poza granicami Polski, podatek ukraiński będzie zaliczany na poczet podatku polskiego w sposób następujący:

a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce uzyskuje dochód lub posiada majątek, który zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji może być opodatkowany w Ukrainie, to Polska zwolni taki dochód lub majątek od podatku zgodnie z postanowieniami lit. b) i ustępów 3 i 4,

b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce uzyskuje dochody, które zgodnie z postanowieniami artykułów 10, 11 i 12 niniejszej konwencji mogą być opodatkowane w Ukrainie, to Polska zezwoli na potrącenie od podatku dochodowego tej osoby kwotę równą podatki dochodowemu zapłaconemu w Ukrainie.

3. Takie potrącenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku od dochodu lub majątku obliczonego przed dokonaniem potrącenia, która odnosi się do dochodu lub majątku podlegającego opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

4. Jeżeli zgodnie z jakimikolwiek postanowieniami niniejszej konwencji uzyskany dochód lub majątek posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie będzie zwolniony od opodatkowania w tym Państwie, to Państwo może tym niemniej przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby wziąć pod uwagę zwolniony od podatku dochód lub majątek.

5. W rozumieniu ustępów 1 i 2 tego artykułu zysk, dochód i przyrost majątku nieruchomego należące do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, które zgodnie z niniejszą konwencją mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, będą traktowane jako powstające ze źródeł położonych w tym drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 25

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie stosuje się również, bez względu na postanowienia artykułu, do osób fizycznych, które nie mają miejsca zamieszkania w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. Osoby nie posiadające obywatelstwa, które posiadają miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, nie będą poddane w żadnym z Umawiających się Państw ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Umawiającego się Państwa.

3. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie bardziej niekorzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa, prowadzących taką samą działalność.

4. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 5 lub artykułu 12 ustęp 4 i zgodnie z postanowieniami artykułu 12 ustęp 5 niniejszej konwencji odsetki, należności licencyjne i inne opłaty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie. Podobnie długi przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał należy w całości lub częściowo lub jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

6. Postanowienia tego artykułu nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom nie mającym miejsca zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek dla celów podatkowych, których udziela osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

7. Postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie do wszystkich podatków, których dotyczy niniejsza konwencja.

Artykuł 26

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę. Powyższe postanowienia dotyczą w równej mierze osób fizycznych, do których mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak ażeby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą konwencją.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu konwencji.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów.

Artykuł 27

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje niezbędne do stosowania postanowień niniejszej konwencji, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej konwencji w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z konwencją, jak również informacje zapobiegające uchylaniu się od opodatkowania. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądowym albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem albo ściąganiem podatków, których dotyczy konwencja, lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach tych podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko dla tych celów. Mogą one udostępnić te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Państwa;

- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw, lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

Artykuł 28

Pracownicy dyplomatyczni i konsularni

Postanowienia niniejszej konwencji nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom dyplomatycznym lub konsularnym na podstawie ogólnych norm prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 29

Wejście w życie

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie w drodze dyplomatycznej o spełnieniu wymogów prawnych wymaganych przez ich ustawodawstwo w zakresie wejścia w życie niniejszej konwencji. Niniejsza konwencja wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

a) w Polsce:

- 1) jeżeli chodzi o podatki pobierane u źródła — do dochodów uzyskanych od dnia 1 stycznia roku następnego po roku, w którym niniejsza konwencja wejdzie w życie;
- 2) jeżeli chodzi o podatki od innych dochodów i majątku, pobierane za każdy rok podatkowy — od 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następnym po roku, w którym niniejsza konwencja weszła w życie;

b) w Ukrainie:

- 1) w zakresie podatków od dywidend, odsetek lub należności licencyjnych — do wszelkich płatności dokonanych sześćdziesiątego dnia lub po sześćdziesięciu dniach następnym po dacie wejścia w życie niniejszej konwencji,
- 2) w zakresie podatków od zysku (dochodu) przedsiębiorstw — do każdego okresu podatkowego zaczynającego się 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następnym po roku wejścia w życie niniejszej konwencji,
- 3) w odniesieniu do podatku dochodowego od obywateli Ukrainy, obywateli obcych lub osób nie posiadających obywatelstwa — do każdych płatności dokonanych sześćdziesiątego dnia lub po upływie sześćdziesięciu dni, licząc od dnia wejścia w życie niniejszej konwencji w życie.

2. W dniu wejścia w życie niniejszej konwencji tracą moc w stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą Porozumienie między Ludową Republiką Bułgarii, Węgierską Republiką Ludową, Niemiecką Republiką Demokratyczną, Mongolską Republiką Ludową, Polską Rzeczpospolitą Ludową, Socjalistyczną Republiką Rumunii, Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich i Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o unikaniu podwój-

nego opodatkowania dochodów i majątku osób fizycznych z dnia 27 maja 1977 r. oraz Porozumienie między Ludową Republiką Bułgarii, Węgierską Republiką Ludową, Niemiecką Republiką Demokratyczną, Mongolską Republiką Ludową, Polską Rzeczpospolitą Ludową, Socjalistyczną Republiką Rumunii, Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich i Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o unikaniu podwójnego opodatkowania dochodów i majątku od osób prawnych z dnia 19 maja 1978 r.

Artykuł 30

Wypowiedzenie

Niniejsza konwencja pozostanie w mocy do czasu wypowiedzenia jej przez jedno z Umawiających się Państw. Każde z Umawiających się Państw może wypowiedzieć konwencję, przekazując w drodze dyplomatycznej notyfikację o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem roku kalendarzowego, rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej konwencji. W takim wypadku konwencja przestanie obowiązywać:

a) w Polsce:

- 1) jeżeli chodzi o podatki pobierane u źródła — do dochodów uzyskanych od dnia 1 stycznia roku następnego po roku, w którym będzie przekazana nota o wypowiedzeniu,
- 2) jeżeli chodzi o inne podatki od dochodów i majątku, pobierane w każdym roku podatkowym — od 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym, następującym po roku, w którym będzie przekazana nota o wypowiedzeniu;

b) w Ukrainie:

- 1) jeżeli chodzi o podatki od dywidend, odsetek lub należności licencyjnych — do płatności dokonanych sześćdziesiątego dnia lub po upływie sześćdziesięciu dni, licząc od daty złożenia notyfikacji o wypowiedzeniu,
- 2) jeżeli chodzi o podatek od zysku (dochodu) przedsiębiorstw — do okresu podatkowego zaczynającego się 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następnym po roku, w którym została przekazana notyfikacja o wypowiedzeniu,
- 3) jeżeli chodzi o podatek dochodowy od obywateli Ukrainy, obywateli obcych i osób nie posiadających obywatelstwa — do płatności dokonanych sześćdziesiątego dnia lub po upływie sześćdziesięciu dni, licząc od dnia przekazania noty o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Kijowie dnia 12 stycznia 1993 r. w językach polskim i ukraińskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc obowiązującą.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej

H. Suchocka

Z upoważnienia
Rządu
Ukrainy

L. Kuczma

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 31 marca 1993 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

L.S.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*